

[Axel B. Lange.]

Lovforslaget har ligget i 5 Maaneder i Folketinget og skal nu gennemføres i dette Ting paa et Par Dage. Der er vel ingen Mulighed for, at Lovforslaget kan komme i Udvalg, og selv om der var en saadan Mulighed, vilde der ikke være Lejlighed til en virkelig Udvalgsbehandling, lige saa lidt som der vilde være Mulighed for at gennemføre Ændringer i Lovforslaget. Under disse Forhold er der næppe Grund til at fordybe sig særligt i Lovforslagets Enkeltheder, saa meget mindre som Indholdet kan siges at være kendt fra tidligere Aar. Ellers vilde der være god Grund til en saadan For- dybelse, for det er jo en meget tyngende Beskatning, vi har. Baade den personlige Skat, saavel paa Indkomst som paa Formue, og Merindkomstskatten føles som en meget stor Byrde af Skatteyderne, og Aktieselskabsbeskatningen virker ogsaa meget haardt, særlig over for de Selskaber, som i særlig Grad har gjort deres samfundsmæssige Pligt at oparbejde Reserver. Disse Selskaber straffes gennem Skattelovgivningen, hvor de efter min Mening snarere burde opmuntres. En mærkelig Modsætning dertil er den urimelig lave Brugsforeningsbeskatning. Foruden at være haard er Aktieselskabsbeskatningen bygget paa Regler, der er saa indviklede, at der næppe er mange Skatteydere, der kan finde ud af dem. I mange Tilfælde kan de lokale Ligningsmyndigheder heller ikke klare Problemerne.

Jeg er klar over, at der ingen Mulighed er for at faa en Nedsættelse eller en anden Ændring foretaget i Lovforslaget. Jeg erkender ogsaa, at de Penge, der er nødvendige, skal skaffes; men man kan ikke uden de alvorligste Betænkeligheder se hen til, hvorledes dansk Erhvervsliv skal klare sig, naar de store Prisedgange, de store Sammenbrud og alle de økonomiske Vanskeligheder engang indtræffer. Paa dette synes meget faa at tænke, og dog vil det blive et meget alvorligt Problem for hele det danske Samfund.

Saaledes som Forholdene ligger, og selv om der egentlig ikke har været helt Brug for de Skatter, man har udskrevet i de sidst forløbne Aar, er der meget, som tyder paa, at vi, i den Tid vi nu gaar ind i, vil faa Brug for alle disse Penge, og saa er der jo ikke nogen Vej udenom. Jeg skal derfor, selv om det sker uden Glæde, anbefale Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag.

P. N. Petersen (Røje): Naar det foreliggende Lovforslag om Indkomst- og For-

mueskat til Staten nu er til Behandling her i Tinget, bliver Spørgsmaalet kun, om det er nødvendigt at opkræve de store Beløb, der her er Tale om, for at bevare Balancen i Statshusholdningen uden at optage Laan. Den højtærede Finansminister nærer ingen Tvivl om Nødvendigheden deraf, og selv om vi Tid efter anden har indhøstet visse Erfaringer i Retning af bedre Balance paa Statsregnskaberne, end der oprindeligt var regnet med, skal Ministeren ikke høre ilde derfor. Der er ogsaa det at sige til det, at hvis Staten kan klare sig med mindre Indtægter, maa den først give Afkald paa den mest modbydelige Beskatning, en Menneskehjerne har været i Stand til at udpønske, nemlig Tøjskatten. Den Finansminister, der ejer den fornødne Smidighed til at frigøre Befolkningen for denne Skatteplyndring, vil til sene Tider komme til at staa som et lysende Eksempel paa, hvordan en Finansminister i Danmark bør være. Derfor bør Tøjskatten fjernes, før der bliver Tale om en Nedsættelse af Indkomst- og Formueskatten til Staten.

I øvrigt ser jeg ikke, der er Grund til at foretage Ændringer i det foreliggende Lovforslag, og jeg bestyrkes i denne Opfattelse af den Omstændighed, at det har været Genstand for en meget langvarig og indgaaende Behandling i det andet høje Ting, uden at dette har fundet Anledning til at rette et eneste Komma. Jeg skal derfor ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uændret Vedtagelse i det høje Ting.

Finansministeren (K. H. Kofoed): Jeg takker de ærede Ordførere for de velvillige Udtalelser, der er fremsat om dette Lovforslag, og den Vilje, der er givet Udtryk for til at gennemføre Lovforslaget i uændret Skikkelse.

Det er rigtigt, som det blev sagt af ærede Ordførere, at Lovforslaget har ligget meget længe i Udvalg i Folketinget, og der har ogsaa inden for dette Udvalg været arbejdet og gjort Forsøg paa at ændre visse Bestemmelser i Lovforslaget, men herom er der ikke opnaaet Enighed. Jeg tror derfor, som der ogsaa er blevet givet Udtryk for, at man maa anse det for rigtigst, at Lovforslaget gennemføres ogsaa i dette høje Ting, uden at der stilles Ændringsforslag til det. Tiden er nu ret fremrykket, og Resultaterne af dette Lovforslags Vedtagelse skal jo give sig Udtryk i Ændringsforslag til det Finanslovforslag, der i denne Maaned skal gennemføres i den høje Rigsdag. Jeg er bekendt med, hvad det ærede